

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14088/2025
19.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Бранислава Босиљковића и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Милосављевић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обоје из ..., чији је пуномоћник Лука Ранђеловић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 536/25 од 21.05.2025. године, у седници одржаној 19.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 536/25 од 21.05.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 536/25 од 21.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици П 458/24 од 29.10.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени да му солидарно исплате износ од 2.700 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са законском затезном каматом почев од 16.03.2022. године, као дана подношења тужбе, до исплате, те да се обавезу тужени да му солидарно исплате трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 263.250,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж 536/25 од 21.05.2025. године, жалба тужиоца је делимично одбијена и делимично усвојена, тако што је потврђена одлука у погледу тужбеног захтева, док је преиначена у погледу одлуке о парничним трошковима, тако што је обавезан тужилац да туженима на име трошкова парничног поступка исплати износ од 259.875,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је преко досуђеног износа захтев за накнаду трошкова одбијен, као и захтеви странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), по оцени Врховног суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23). Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, те начин пресуђења и разлоге нижестепених судова, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Нижестепени судови су о захтеву тужиоца одлучили с обзиром на конкретну чињеничну подлогу од значаја за оцену постојања конкретног уговорног односа између странака. Пошто одлука о основаности захтева зависи од утврђеног чињеничног стања, те пошто су у судској пракси већ довољно расправљена питања од значаја за оцену постојања уговора о зајму односно поклона, нема потребе ни за уједначавањем судске праксе, нити за новим тумачењем права.

Имајући у виду изнето, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. истог закона, прописано је да против одлуке другостепеног суда донетој у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате поднета је 16.03.2022. године. Вредност предмета спора је 2.700 евра у динарској противвредности.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, ради се о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, па је и ревизија тужиоца недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић